

Tvenne för Skandinaviens fauna nya arter af Acridiodea.

Då jag under min vistelse på Gottland augusti 1907 vandrade öfver de vidsträckta mossarna mellan Tingstäde och Mar-tebo järnvägsstationer, observerade jag en *Stenobothrus*-art, som genom sin litenhet väckte min uppmärksamhet och i vissa andra afseenden syntes mig avvika från de af mig hittills i vårt land iakttagna formerna. De först anträffade exemplaren voro honor, och deras allmänna habitus påminde vid första anblicken ganska mycket om *Gomphocerus* THUNB., ehuru antennerna saknade den klubblika förtjockningen i spetsen. Sedan jag infångat flere exemplar, bland dessa äfven hannar, blef det mig straxt klart, att jag här hade framför mig en för den skandinaviska faunan alldeles ny art, hvilken jag efter närmare undersökning bestämde till *Stenobothrus hæmorrhoidalis* CHARP. De af mig på Gottland funna exemplaren äga emellertid en färgteckning, som ej fullt öfverensstämmer med BRUNNER'S (Pro-dromus der europ. Orthopteren) beskrifning af nämnda art. Då jag saknade jämförelsematerial för en fullt säker artbestämning, sände jag ett par exemplar (♂ o. ♀) till den framstående kännaren af Europas Orthopterer D:r H. A. KRAUSS i Tübingen för ytterligare granskning, och har han efter noggrann undersökning och jämförelse med exemplar från södra Tyskland och Tyrolen konstaterat, att de sända exemplaren verkligen tillhöra *Stenobothrus hæmorrhoidalis* CHARP. Jag tvekar därför ej längre att inregistrera denna intressanta art bland Sveriges Acridiodea.

Stenobothrus hæmorrhoidalis kommer bland de skandinaviska arterna närmast *S. rufipes* ZETT., är dock mindre och skiljes lätt från denna bland annat genom de starkare böjda sidokölarna på pronotum, genom läget af sulcus transversus i midten af pronotum, genom den mera upphöjda och starkare framskjutande costa frontalis samt de mera utsvällda

kinderna, hvarigenom hufvudet får en mera rundad form, genom bakkroppens och baktibiernas afvikande färg hos ♂ samt genom den hvita linjen i subcostalfältet (scapularfältet) särskildt hos ♀.

De af mig tagna exemplaren hafva en mörkare färgteckning, än som i regeln förekommer hos denna art.

Denna för vår fauna oväntade art, hvars egentliga utbredningsområde är mellersta Europa, anträffade jag i stor mängd tillsammans med *Stenobothrus bicolor* CHARP. på de torrare lokalerna å Martebo mosse längs järnvägen mellan Tingstäde och Martebo stationer på norra Gottland.

Äfven på en annan för vår fauna ny art af Acridiodes, *Chrysochraon dispar* HEYER, som jag under den korta vistelsen på Gottland sommaren 1907 lyckades upptäcka, ber att få fästa uppmärksamheten. Denna art, som vid ytligt betraktande företer en förvillande likhet med den hos oss allmänt förekommande *Stenobothrus parallelus* ZETT. och möjligen också blifvit förväxlad med denna, igenkännes dock lätt genom den totala saknaden af panngropar (foveolæ frontales), genom den ovanligt långa, horisontalt utsträckta och skarpt tillspetsade sista bukleden (lamina subgenitalis) hos ♂ samt den purpurröda färgen på baklärens undersida och skenbenen hos ♀. Det torde förtjäna att anmärkas, att de af mig tagna exemplaren i afseende på färgteckningen föröfrigt synas något afvika från BRUNNER'S (Prodromus der europ. Orthopt.) beskrifning af arten. Hos de öfver 50 exemplar jag insamlade, visade sig en genomgående olikhet i könens färg: ♂ lifligt grön med vacker, matt metallglans, ♀ olivgrå eller brungrå med eller utan metallglans. Hos torkade exemplar försvinner metallglansen nästan fullständigt.

Denna i det hela taget mera sydliga art fann jag i medlet af augusti ganska talrik vid stränderna af Tingstäde träsk och å Martebo myr på norra delen af Gottland. Är förut iakttagen i Finland af HISINGER och SAHLBERG.

Bernhard Hajj.